Dosarul nr.2-9097/2024

HOTĂRÎRE
în numele Legii

26 august 2024 mun.Chișinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru
Instanța de judecată în componența:
preşedintelui de şedinţă, judecătorul Lavric Larisa
grefier Bulgac Gheorghe

examinând în sediul instanței, în ședință de judecată publică cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Toderica Serghei împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Confort” cu privire la anularea ordinului de eliberare, restabilirea la locul de muncă, achitarea salariului restant și a despăgubirilor,

constată:

Argumentele participanților la proces.

La data de 28 iunie 2024, Toderica Serghei a depus la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Confort” solicitând:

- anularea ordinului de eliberare din funcție nr.03/01-d din 12 ianuarie 2024;
- restabilirea la locul de muncă;
- achitarea salariului restant din data de 12 ianuarie 2024 și până la emiterea hotărârii judecătorești definitive și irevocabile;
- achitarea despăgubirii pentru perioada absenței de la locul de muncă în mărime de 100 000 lei, conform aart.90 alin.(2) lit.a) Codul muncii;
- achitarea compensației suplimentare pentru perioada absenței de la locul de muncă în mărime de 50 000 lei, conform art.90 alin.(4) Codul muncii;
- achitarea despăgubirii de întârziere, conform art.330 alin.(2) Codul muncii, pentru neachitarea la timp a salariului tarifar în sumă de 10 080 lei (48 lei*0,1%*210 zile).

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în urma angajării în funcție de jurist în cadrul SRL ”Confort,” a fost eliberat forțat de către angajator. La 12 ianuarie 2024 a fost chemat în biroul administratorului Avram V., care l-a impus să semneze formularul înmânat. Urmare amenințărilor de eliberare din motivele administrației, i s-a impus să semneze cererea elaborată de SRL ”Confort”. Administratorul a specificat că este un formular intern, i-a indicat să-l semneze deoarece nu este recunoscută cererea din inițiativă proprie. Astfel, i s-a impus forțat și grăbit semnarea cererii din motive că nu va beneficia de salariu, or, stăpân al angajaților este însăși Avram Valentin.

A indicat reclamantul în cerere de chemare în judecată că, deși a explicat administratorului că impunerea semnării reprezintă o ilegalitate, ultimul a menționat că

poate să depună plângere unde dorește, deoarece el este patronul. Deși a explicat momente juridice de eliberare ilegală impusă, angajatorul SRL ”Confort” l-a eliberat din funcție în perioada aflării în concediu medical.

În accepțiunea reclamantului administratorul a neglijat normele juridice actuale și prevederile Codului muncii.

Nedumerit și rămas fără activitate a fost consultat de mai mulți juriști care au afirmat cu certitudine că angajatorul nu a procedat legal, corect și omenește. Astfel, pentru a fi restabilit în funcția de jurist, a depus prezenta acțiune, contrar amenințărilor administratorului SRL ”Confort”.

În drept, a invocat prevederile art.art. 54 alin.(1), 55 alin.(1), (3), 62 lit.c), 89, 354-355 Codul muncii, art.art.43-44 din Constituția RM, art.art.339, 340, 341, 343, 345,346 Codul civil.

Prin încheierea nr.3-3310/2024 din 01 iulie 2024, Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani a declinat competența judecătorului competent pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ la examinarea cererii de chemare în judecată depusă de Toderica Serghei, în favoarea judecătorului specializat în materie de drept civil din cadrul Judecătoriei Chișinău.

Conform fișei de repartizare repetată, cererea de chemare în judecată a fost repartizată judecătorului Lavric Larisa în mod automat-aleatoriu, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, la data de 05 iulie 2024, cererea fiind remisă sediului Centru la data de 08 iulie 2024, nr.intrare 05-3/1-16737.

Prin încheierea din 10 iulie 2024 nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată, neajunsurile fiind înlăturate de reclamantul Toderica Serghei prin cererea din 12 iulie 2024, ceea ce a condiționat punerea pe rol a acțiunii în baza încheierii din 15 iulie 2024.

În cadrul ședinței de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, reprezentantul pârâtei SRL ”Confort” – avocatul Trofimov Igor, împuternicit prin mandatul avocațial din 21 iulie 2024, seria MA nr.1888644, a înaintat, în condițiile art. 355 alin. (1) lit. a) al Codului muncii și art.186^1 Codul de procedură civilă, cerere privind excepția de tardivitate, solicitând respingerea acțiunii depuse de reclamantul Toderica Serghei, ca fiind tardivă.

Instanța de judecată, reținând prevederile art.37 Cod de procedură civilă, art.355 Codul muncii, reieșind din faptul că reclamantul pretinde nu doar anularea ordinului de demisie și restabilirea în funcție, dar și solicită încasarea plăților salariale, inclusiv achitarea salariului restant, pentru care legiuitorul a stabilit la art.355 alin.(1) lit.b) Codul muncii termen pentru depunerea cererii - 3 ani de la data apariţiei dreptului respectiv, circumstanțe care urmează a fi stabilite doar în cadrul dezbaterilor judiciare, instanța de judecată a lăsat soluționarea excepției de tardivitate odată cu fondul cauzei.

În ședință de judecată reclamantul Toderica Serghei a susținut pretențiile formulate în acțiune, solicitînd admiterea integrală, indicând că a fost eliberat din funcție ilegal și abuziv.

Prin cererea din 23 august 2024 a solicitat repunerea în termen a acțiunii conform art.355 alin.(2) Codul muncii, indicând că motivul repunerii în termen constituie faptul că ordinul de eliberare nu a fost înmânat în ziua eliberării, dar mult mai târziu, invocându-se

pretexte că nu este semnat de administrator sau că acesta este plecat în deplasări.

A menționat reclamantul în ședință că, prezentul litigiu nu este un litigiu individual de muncă, deoarece a fost eliberat din funcție din luna ianuarie 2024, actualmente fiind șomer. Indemnizațiile invocate sunt argumentate conform Codului muncii, reieșind din abuzurile și ilegalitatea angajatorului SRL ”Confort” care au fost depistate și de Inspectoratul de Stat al Muncii, care a verificat actele și în baza actului de constatare l-a informat că este în drept să se adreseze în instanța de judecată pentru a fi repus în funcție din cauza drepturilor încălcate în urma eliberări abuzive și ilegale.

Referitor la tardivitatea invocată de către reprezentantul pârâtei, a indicat reclamantul Toderica Serghei că, termenul de depunere a acțiunii nu a expirat, deoarece acțiunile de înaintare în judecată s-au făcut treptat, conform transmiterii actelor de la Inspectoratul de Stat al Muncii și SRL „Confort”.

Astfel, ordinul de eliberare nu i s-a eliberat la data emiterii, i-a fost transmis mai târziu și cu mare dificultate, deoarece s-a menționat că nu este semnat, apoi că administratorul este plecat în deplasare etc. Ulterior, după primirea ordinului, a depus o petiție la Inspectoratul de Stat al Muncii, iar la data de 05 iunie 2024 a fost redactat actul de verificare al Inspecției Muncii, recepționat de el prin intermediul Poștei Moldovei la 12 iunie 2024. Reținând data când a fost informat despre opțiunea de a se adresa în instanță de judecată, consideră că termenul de 3 luni nu a expirat. Urmează că, la 05 septembrie 2024 sau la 12 septembrie 2024 expiră 3 luni, or, cererea de chemare în judecată a fost depusă în instanță la 25 iunie 2024.

Reclamantul a indicat și despre faptul că 6 luni expiră, reieșind din data de 12.01.2024, abia la 12.07.2024, acțiunea fiind depusă la 25.06.2024, cu câteva zile înainte de expirarea termenului de 6 luni. A insistat că, cererea de chemare în judecată a fost depusă conform prevederilor legale și careva tardivități nu există, or, angajatorul încearcă prin diferite metode de a scoate cererea de pe rol și de a evita achitarea salariului și a indemnizațiilor.

Conform art.art. 267-268 Codul civil, în capitolul Termenele - se menționează că termenul este de 6 luni, menționându-se că e valabil și la solicitarea încasării penalităților. Astfel, sumele din cererea de judecată sunt penalități a angajatorului. Totodată, în Codul civil este stipulat că termenul general de prescripție cînd o persoană își poate apăra drepturile în baza unei acțiuni civile în instanță de judecată a unui drept încălcat - este de 3 ani.

Art.355 Codul nuncii prevede și alt termen de 3 ani, atunci când salariatul își revendică drepturile, reieșind din raportul de muncă.

Reprezentantul pârâtei SRL ”Confort”, avocatul Trofimov Igor, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind depusă tardiv, indicînd că în motivarea cererii sale reclamantul a indicat faptul că la data de 12.01.2024 a fost silit să depună cerere de demisie (încetare a contractului individual de muncă din inițiativa salariatului), urmare la care raporturile de muncă au încetat. Până la încetarea raporturilor de muncă reclamantul ocupa funcția de jurist. Cererea de chemare în judecată reclamantul a depus în instanța de judecată la data de 28.06.2024, adică peste șase luni și paisprezece zile, or, articolul 355 al Codului muncii stabilește că cererea

privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanța de judecată în termen de 3 luni de la data când salariatul a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său. Alineatul (2) al art. 355 Codul muncii prevede că cererile depuse cu omiterea, din motive întemeiate, a termenelor prevăzute la alineatul (1) al articolului 355 al Codului muncii, pot fi repuse în termen de instanța de judecată. A remarcat că, reclamantul era angajat și ca urmare s-a concediat din propria dorință din funcția de jurist. A exprimat opinia că, motivele invocate în cerere de chemare în judecată, dar și lipsa altor motive care ar reflecta posibilitatea motivată a reclamantului de a fi repus în termenul de prescripție face ca eventuala cerere de repunere în termenul de prescripție să fie una nefondată.

Aprecierea instanței de judecată

Studiind cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, audiind explicațiile reclamantului, a reprezentantului pârâtei, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată consideră necesar de a respinge cererea de repunere în termen a acțiunii formulată de reclamantul Toderica Serghei ca neîntemeiată, iar acțiunea ca tardivă, din raționamentele ce urmează.

Art.130 Codul de procedură civilă stabilește că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

Art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii, iar potrivit art. 239 – hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Conform art. 394 Codul civil, acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă numai dacă persoana în a cărei favoare a curs prescripția, creditorii persoanei sau oricare altă persoană care are un interes legitim a ridicat excepția de tardivitate conform Codului de procedură civilă.

În faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare reprezentantul pârâtei SRL ”Confort” a depus cererea privind ridicarea excepției de tardivitate în conformitate cu art. 186^1 Codul de procedură civilă.

În ședința de judecată desfășurată la data de 23 august 2024, reclamantul Toderica Serghei a solicitat repunere în termen a acțiunii conform art.355 alin.(2) Codul muncii pe

motiv că nu a primit copia ordinului de acceptare a demisiei în ziua emiterii – 12 ianuarie 2024.

Astfel, art. 355 alin.(2) Codul muncii statuează că, cererile depuse cu omiterea, din motive întemeiate, a termenelor prevăzute la alin.(1) pot fi repuse în termen de instanţa de judecată.

Conform art. 355 alin. (1) lit. a) Codul muncii, cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanța de judecată în termen de 3 luni de la data cînd salariatul a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său.

La caz, se reține că, restabilirea în funcție este un drept, care urma a fi revendicat de către reclamant în termen de 3 luni de la data aflării despre încălcarea acestuia.

Dispunând respingerea cererii de repunere în termen ca neîntemeiată și a pretențiilor privind anularea ordinului nr.03/01-d din 12.01.2024 ”Cu privire la demisionarea dlui Toderica Serghei”, restabilirea în funcția de jurisconsult ca fiind tardive, instanța de judecată reține următoarele circumstanțe de fapt și de drept.

Astfel, din explicațiile părților litigante și înscrisurile anexate rezultă că, la data de 02.01.2024, în baza cererii depuse la 29.12.2023 și a contractului individual de muncă nr.02/01 din 02.01.2024, reclamantul Toderica Serghei a fost angajat în funcție de jurisconsult la Firma de Producție și Comerț ”Confort” SRL, începând cu data de 02.01.2024, cu termen de probă – 3 luni.

În continuare se reține că, prin cererea din 12.01.2024 reclamantul Toderica Serghei a solicitat, în baza art.85 Codul muncii, acceptarea demisiei sale din funcția deținută, din propria inițiativă, cu acordul administrației, începând cu data de 12.01.2024.

Prin urmare, prin ordinul nr.03/01-d din 12.01.2024 ”Cu privire la demisionarea dlui Toderica Serghei”, angajatorul SRL ”Confort” a acceptat demisia reclamantului din funcția de jurisconsult, conform art.85 alin.3^1 Codul muncii (proprie inițiativă), începând cu data de 12.01.2024, fiind adus la cunoștința reclamantului contra semnătură.

La acest capitol instanța de judecată remarcă, că demisia reclamantului a fost acceptată de către angajator conform alin.3^1 al art.85 Codul muncii, care prevede că *contractul individual de muncă poate fi desfăcut, prin acordul scris al părţilor, înainte de expirarea termenelor indicate la alin.(1), (2) şi (41).*

Astfel, termenul de depunere a cererii de chemare în judecată a început să curgă de la data de 13.01.2024 și a expirat la data de 13.04.2024, însă pretenția cu privire la anularea ordinului de demisie nr.03/01-d din 12.01.2024 și restabilirea la locul de muncă a fost depusă de către reclamant la data de 28 iunie 2024, cu omiterea termenului prevăzut de art. 355 alin.(1) lit. a) Codul muncii.

Instanța de judecată consideră necesar de a respinge cererea reclamantului din 23 august 2024 cu privire la repunere în termen a acțiunii ca neîntemeiată, or, afirmațiile acestuia precum că ordinul de demisie i-a fost eliberat mult mai târziu nu sunt susținute prin careva probe, inclusiv prin adresările scrise către angajator, or, art.118 alin. (1) Codul de procedură civilă statuează că, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale.

La acest capitol urmează de reținut și înscrisul prezentat de reprezentantul pârâtei și în special lista de plată nr.1 din 12.01.2024 (f.d.50), din conținutul căreia se atestă că,

conform borderoului de plată, reclamantului i-a fost achitată suma de 3 810,00 lei, fapt confirmat prin semnătura reclamantului Toderica Serghei, care a confirmat în ședință de judecată achitarea salariului.

În consecință, instanța de judecată consideră necesar de a respinge cererea de chemare în judecată înaintată de Toderica Serghei în partea anulării Ordinului nr.03/01-d din 12 ianuarie 2024 ”Cu privire la demisionarea dlui Toderica Serghei”, restabilirea la locul de muncă, ca tardivă.

Conform art. 355 alin. (1) lit. b) Codul muncii, cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanța de judecată în termen de 3 ani de la data apariției dreptului respectiv al salariatului, în situația în care obiectul litigiului constă în plata unor drepturi salariale sau de altă natură, ce i se cuvin salariatului.

În cadrul dezbaterilor judiciare reclamantul Toderica Serghei a comunicat instanței că angajatorul i-a achitat salariul, conform borderoului de plată nr.1 din 12.01.2024, pentru luna ianuarie 2024.

Art. 90 alin. (1) și (2) lit. a) Codul muncii prevede că, în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia. Repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime care nu va depăși 12 salarii medii lunare ale salariatului în cazul transferului sau al eliberării nelegitime din serviciu.

Din prevederile legale enunțate rezultă că, doar în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să achite acestuia salariul pentru întreaga perioadă de absență forțată de la lucru.

Dat fiind faptul că, pretenția cu privire la anularea ordinului de acceptare a demisiei și, restabilire în funcție a fost respinsă ca tardivă, instanța de judecată consideră necesar de a respinge pretențiile cu privire la achitarea salariului restant, a despăgubirii pentru perioada absenței de la locul de muncă în mărime de 100 000 lei, a compensației suplimentare pentru perioada absenței de la locul de muncă în mărime de 50 000 lei și a despăgubirii în sumă de 10 080 lei pentru neachitarea la timp a salariului tarifar, ca fiind neîntemeiate.

În conformitate cu prevederile art.art.236, 238-241 Codul de procedură civilă,

hotărăște:

Se respinge, ca neîntemeiată, cererea formulată de Toderica Serghei cu privire la repunerea în termen a acțiunii.

Cererea de chemare în judecată înaintată de Toderica Serghei în partea anulării Ordinului nr.03/01-d din 12 ianuarie 2024 ”Cu privire la demisionarea dlui Toderica Serghei” și restabilire la locul de muncă se respinge, ca tardivă.

Pretențiile cu privire la achitarea salariului restant, a despăgubirii pentru perioada absenței de la locul de muncă în mărime de 100 000 lei, a compensației suplimentare

pentru perioada absenței de la locul de muncă în mărime de 50 000 lei și a despăgubirii în sumă de 10 080 lei pentru neachitarea la timp a salariului tarifar se resping, ca neântemeiate.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile din data pronunțării dispozitivului hotărâri, prin intermediul Judecătoriei Chişinău sediul Centru.

Preşedinte de şedinţă,
Judecătorul Lavric Larisa